

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 23.

Vydána dne 18. března 1946.

Cena Kčs 1.80.

O B S A H:

(47.—49.) 47. Zákon o odstranění křivd a o některých ochranných opatřeních v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění. — 48. Zákon o hospodaření minerálními oleji a pohonnými látkami. — 49. Nařízení, kterým se mění vládní nařízení ze dne 22. května 1935, č. 111 Sb., jímž se provádí § 34, odst. 2 vojenského kárného zákona.

47.

Zákon

ze dne 5. března 1946

o odstranění křivd a o některých ochranných opatřeních v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé se usneslo na tomto zákoně:

§ 1.

Ustanovení tohoto zákona se vztahují na pojištěnce československé státní příslušnosti.

A. O odstranění křivd.

1. Opatření v důchodovém pojištění.

a) O započtení dob útisku a činnosti v odboji.

§ 2.

(1) Jako doba povinného pojištění se započítává:

- a) doba omezení osobní svobody pro národní, politický nebo rasový útisk (v dalším útisk),
- b) doba činnosti v jednotkách domácího odboje, v partyzánských oddílech a v zahraničním odboji, avšak jen potud, pokud trvala déle než 28 dnů.

(2) Doba uvedená v odstavci 1 se započte:

- a) u osob, které před touto dobou byly již pojištěny, byly-li jejich nároky z pojištění (čekatelství) zachovány 29. září 1938 nebo později před dobou uvedenou v odstavci 1; nebyly-li zachovány, započte se tato doba jen tehdy, vstoupí-li tyto osoby do zaměstnání, zakládajícího pojišťnou povinnost, do 31. prosince 1946,

- b) u osob, které dosud nebyly pojištěny, vstoupí-li do zaměstnání, zakládajícího pojišťnou povinnost, do 31. prosince 1946, u studentů škol středních, odborných a vysokých nebo jim na roveň postavených do 6 měsíců po skončení studií.

(3) Započtení se provede:

- a) v případech odstavce 2, písm. a) u posledního nositele pojištění před dobou uvedenou v odstavci 1, a to ve třídě (pensijním základě) odpovídající — odpovídajícím — započítatelným požitkům (výdělkům), jež by v den účinnosti tohoto zákona náležely pojištěnci podle všeobecných platových úprav nebo zvláštních služebních smluv, není-li takových platových úprav nebo zvláštních služebních smluv, může je nahradit potvrzení jednotné odborové organizace o výši platu, kterého by byl zaměstnanec dosáhl v den účinnosti tohoto zákona,
- b) v případech odstavce 2, písm. b) u prvního nositele pojištění, a to ve třídě (pensijním základě), v níž (v němž) bude pojištěnec zařazen při vstupu do pojištění.

V provizním pojištění se od 1. dubna 1943 vychází v případech písm. a) ze započítatelného výdělku tam uvedeného, v případech písm. b) z prvního započítatelného výdělku. Za každý takto započtený příspěvkový měsíc před 1. dubnem 1943 činí zde roční zvyšovací částka 18 Kčs; konal-li pojištěnec bezprostředně před dobou uvedenou v odstavci 1 podstatně hornické práce, 22 Kčs. Na Slovensku činí roční zvyšovací částka 10 Kčs.

(4) Započtení podle předešlých ustanovení nelze provést, pokud se tato doba započte ve státním nebo jiném veřejnoprávním pensijním zaopatření.

(5) Pokud se doba započtená podle předchozích ustanovení časově kryje s dobou povinného nebo dobrovolného pojištění, počítají se tyto doby pro čekací dobu, zachování čekatelství a pro podmínky dobrovolného pojištění toliko jednou. Při tom předchází:

- a) povinné pojištění dobrovolnému pojištění,
- b) pensijní pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách provisivnímu pojištění a obě tato pojištění invalidnímu a starobnímu pojištění.

(6) Pojistné za dobu započtenou podle předchozích ustanovení uhradí stát. Podrobnosti upraví ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě s ministrem financí.

(7) Dobrovolné pojištění podle § 28 vládního nařízení ze dne 19. prosince 1940, č. 96 Sb. z r. 1941, o přestupech v sociálním pojištění (zaopatření), provedené za dobu uvedenou v odstavci 1, se ruší započtením této doby ve státním nebo jiném veřejnoprávním pensijním zaopatření. Pojistné se vrátí s úrokem plátcí.

b) O nucených přestupech.

§ 3.

(1) Byl-li pojištěnec pro útlak nucen vystoupiti ze zaměstnání zakládajícího pojišťnou povinnost pensijního pojištění a vstoupiti do zaměstnání zakládajícího pojišťnou povinnost jiného odvětví důchodového pojištění, provede se pojištění za dobu tohoto jiného zaměstnání u posledního nositele pensijního pojištění. Ke snížení započitatelných požitků se při tom nepřihlíží. Nositel invalidního a starobního nebo provisivního pojištění odvede zapravené pojistné a přijatou převodní částku s úroky nositeli pensijního pojištění. Nastal-li již pojistný případ, jdou částky vyplacené na dávkách k tíži nositele pensijního pojištění.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí obdobně pro nucené přestupy z pojištění provisivního do pojištění invalidního a starobního a pro nucené přestupy z pojištění u náhradních ústavů nebo u nositelů pojištění podle § 3 zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách nebo z pojištění podle § 124 téhož zákona do pojištění u Všeobecného pensijního ústavu, nebo na Slovensku z pojištění na vyšší dávky

(3) Rozdíl pojistného, zvyšovací taxy a sáňací příspěvky uhradí zaměstnavatelé pojištěnce z doby útisku. Za neuhrazené částky ručí tito zaměstnavatelé společně a nerozdílně se zaměstnavatelem, v jehož službách došlo k změně pojištění příslušnosti.

c) O opatřeních v nadleřovacích zařízeních.

§ 4.

(1) U pojištěnců, jimž pro útlak zaniklo při pojištění uhrazované běžnými příspěvky, započte se doba tím ztracená. Úhrada se provede jednorázovou premii, stanovenou na podkladě platných připojišťovacích sazeb, kterou uhradí zaměstnavatelé pojištěnce z doby útisku v poměru částek vyplacených pojištěnci na mzdě. Za neuhrazené částky ručí tito zaměstnavatelé společně a nerozdílně se zaměstnavatelem, v jehož službách došlo k zániku při pojištění.

(2) U zaměstnanců, jimž pro útlak zaniklo členství u příplatkového ústavu podle § 119 zákona o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách, nebo účastenství u nadleřovacích pensijních zařízení podle § 121 uvedeného zákona, nebo podle § 258 zákona o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří, se při vyměření dávek postupuje tak, jako kdyby k zániku členství (účastenství) nebylo došlo.

§ 5.

Ustanovení §§ 3 a 4 se nepoužije, jestliže a pokud újmy na pojištění byly aspoň v téže míře již odstraněny podle dosavadních předpisů.

d) O čekací době.

§ 6.

Nastala-li invalidita nebo smrt následkem účasti na boji za svobodu nebo následkem útisku, považuje se čekací doba za dokončenou ve třídě (pensijním základě, výdělku) podle § 2, odst. 3. Byl-li v takovém případě pojištěnec pojištěn v několika odvětvích důchodového pojištění, považuje se čekací doba za dokončenou u hlavního nositele pojištění. Hlavním nositelem pojištění je zúčastněný nositel pensijního pojištění a není-li ho, zúčastněný nositel provisivního pojištění.

e) O vzniku nároku na důchody.

§ 7.

Nastala-li invalidita nebo smrt následkem účasti na boji za svobodu nebo následkem útisku, vzniká nárok na důchod dnem, kdy nastala invalidita nebo úmrtí. Nelze-li den úmrtí zjistiti, vzniká nárok na důchod pozůstalých dnem, kdy podle poslední zprávy pojištěnec ještě žil; není-li takových zpráv, vzniká nárok na důchod pozůstalých dnem zatčení nebo jiné rozhodné události (opuštění bydliště a pod.).

f) O zachování nároků.

§ 8.

Promlčení lhůty stanovené pro nároky z veřejnoprávního důchodového pojištění osob, na něž se vztahuje § 2, a jejich oprávněných rodinných příslušníků, se staví ode dne, kdy nastaly skutečnosti uvedené v § 2, do 31. července 1947.

2. Opatření v úrazovém pojištění.

§ 9.

Promlčení lhůty stanovené pro nároky na dávky z úrazového pojištění osob, na něž se vztahuje § 2, a jejich oprávněných rodinných příslušníků, se staví ode dne, kdy nastaly skutečnosti uvedené v § 2, do 31. července 1947.

3. Opatření v nemocenském pojištění.

§ 10.

(1) Závisí-li poskytování dávek nemocenského pojištění na uplynutí určité doby pojištění (čekací doba), započítává se do ní doba uvedená v § 2, odst. 1.

(2) Promlčení lhůty stanovené pro dávky z veřejnoprávního nemocenského pojištění osob, na něž se vztahuje § 2, a jejich oprávněných rodinných příslušníků, se staví ode dne, kdy nastaly skutečnosti uvedené v § 2, do 31. července 1946.

B. O započtení některých zvláštních dob v důchodovém pojištění.

§ 11.

(1) Jako doba povinného pojištění se započítává doba t. zv. nouzové služby, technické nouzové služby, protiletcké služby, technické nouzové pomoci a nouzové služby při zákopových pracích, byly-li tyto služby konány v zemi České nebo Moravskoslezské. Vláda se zmocňuje, aby v dohodě se Slovenskou národní radou provedla úpravu započtení obdobných služeb, konaných na Slovensku, pokud by jí bylo třeba.

(2) Doba uvedená v odstavci 1 se započte:

- a) u osob, které měly v den vstupu do uvedených služeb zachovány nároky z pojištění (čekatelství), u posledního nositele pojištění před touto dobou,
- b) u ostatních osob u prvního nositele pojištění, vstoupí-li do zaměstnání zakládajícího pojistnou povinnost do 31. prosince 1946. U studentů škol středních, odborných a vysokých nebo jim na roveň postavených do 6 měsíců po skončení studií.

(3) Započtení se provede:

a) v případech odstavce 2, písm. a) ve třídě (pensijním základě), v níž (v němž) byl pojištěnec před nastoupením služeb zařazen, nejméně však podle započítatelných ročních požitků (ročního výdělku) 18.000 Kčs,

b) v případech odstavce 2, písm. b) ve třídě (pensijním základě), v níž (v němž) bude pojištěnec zařazen při vstupu do pojištění.

V provisním pojištění se od 1. dubna 1943 vychází v případech písm. a) z posledního započítatelného výdělku před nastoupením služeb, nejméně však z ročního výdělku 18.000 Kčs, v případech písm. b) z prvního započítatelného výdělku.

(4) K započtení podle předešlých ustanovení nedojde,

a) pokud pojištěnec v době uvedené v odstavci 1 byl již aspoň rovnocenně povinně pojištěn,

b) pokud tato doba se započte ve státním nebo jiném veřejnoprávním pensijním zaopatření.

(5) Započtením doby podle předešlých odstavců ruší se dosavadní povinné pojištění za tutéž dobu. Nastal-li pojistný případ, jdou částky vyplacené na dávkách k tíži nositele pojištění, který je po započtení příslušným.

(6) Ustanovení § 2, odst. 5 platí obdobně.

(7) Pojistné za dobu započtenou podle předešlých odstavců, uhradí stát. Na tuto úhradu se zúčtuje pojistné z pojištění, zrušených podle odstavce 5. Podrobnosti upraví ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě s ministrem financí.

C. O ochraně osob povoláných k vojenské službě.

1. V důchodovém pojištění

§ 12.

Jako doba povinného pojištění se započítává též doba přesměnné služby vojenské nebo jí rovnocenné služby, výjimečné činné služby vojenské a cvičení ve zbraní (cvičení služební) pokud tyto služby (cvičení) byly konány po skončení doby nesvobody. Ustanovení § 11, odst. 2 až 4 platí obdobně. Pojistné uhradí stát úhrnkovým penízem, který určí ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě s ministry národní obrany a financí.

2. V nemocenském pojištění.

§ 13.

(1) Osoby, povoláné k vojenské přesměnné nebo jí rovnocenné službě, k cvičení ve zbraní

(cvičení služebnímu) a k výjimečné činné službě vojenské, mají nárok na dávky rodinného pojištění a na pohřebné za příslušníky rodiny.

(2) Dávky podle odstavce 1 poskytuje nositel nemocenského pojištění, proti němuž měla oprávněná osoba nárok při povolání k vojenské službě. Není-li takového nositele, poskytuje dávky okresní nemocenská pojišťovna, v jejímž obvodu bydlí příslušníci rodiny.

(3) Nárok na plnění podle odstavce 1 počíná dnem povolání k vojenské službě a končí tři týdny po propuštění ze služby, po případě dřívějším vstupem do zaměstnání podléhajícího nemocenskému pojištění.

(4) Náklady uhrazuje stát čtvrtletně pozadu úhrnkovým penízem, který stanoví ministr ochrany práce a sociální péče v dohodě s ministry národní obrany a financí.

D O odstranění příkrostí.

§ 14.

Ministr ochrany práce a sociální péče se zmocňuje, aby učinil opatření k odstranění příkrostí, které by se vyskytly při provádění tohoto zákona, zejména, pokud by šlo o studující středních, odborných, vysokých nebo jin na roveň postavených škol nebo o osoby, jimž útlakem bylo zabráněno vstoupiti do zaměstnání odpovídajícího jejich předběžnému školení a vzdělání.

E. O řízení při uplatňování nároků.

§ 15.

(1) Opatření podle ustanovení §§ 2 až 13 se provedou na návrh pojištěnců nebo oprávněných rodinných příslušníků. U osob, které nebyly dosud pojištěny, jest návrhy podati do dvanácti měsíců po vstupu do zaměstnání, zakládajícího pojišťovací povinnost; u ostatních osob do 31. července 1947, jde-li však o započtení doby služby podle § 12, do dvanácti měsíců po skončení této služby.

(2) Návrh podaný u nepříslušného nositele pojištění postoupí se neprodleně nositeli příslušnému. Navrhovatel se o tom uvědomí. Lhůta se považuje za zachovanou, byl-li návrh podán včas i u nepříslušného nositele pojištění.

(3) Oprávnění jsou povinni předložiti doklady potřebné k rozhodnutí o jejich nároku.

Ustanovení prováděcí

§ 16.

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 1945.

(2) Předpisy, které upravují věci, na něž se vztahuje tento zákon, pozbývají platnosti (použitelnosti) dnem jeho účinnosti.

(3) Tento zákon provede ministr ochrany práce a soc. péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády

Dr. Beneš v r.

Fierlinger v r.

Dr. Šaltész v r.

48.

Zákon

ze dne 5. března 1946

o hospodaření minerálními oleji a pohonnými látkami.

Prozatímní Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně

§ 1.

(1) Aby bylo na celém území republiky Československé po dobu mimořádných hospodářských poměrů jednotně řízeno hospodaření minerálními oleji a pohonnými látkami, na tomto území vytěženými nebo vyrobenými nebo sem dovezenými, zřizuje se Ústřední rozdělovna minerálních olejů a pohonných látek (v dalším Rozdělovna) se sídlem v Praze.

(2) Minerálními oleji a pohonnými látkami se rozumějí výrobky ze zemního oleje a látky příbuzné, jakož i všechny ostatní pohonné látky pevné, tekuté a plynné, které určí Rozdělovna vyhláškou v Úředním listě republiky Československé.

(3) Rozdělovně přísluší zejména, aby zjisti-tila každoroční tuzemskou potřebu minerálních olejů a pohonných látek a aby v rámci směrnic, vydaných podle § 3, zajistila k zabezpečení krytí této potřeby veškeré látky, uvedené v odstavci 2, a to suroviny, polotovary i hotové výrobky, aby v dohodě s příslušnými ministerstvy (§ 3) stanovila rozdělení měsíční potřeby minerálních olejů a pohonných látek na jednotlivá spotřební odvětví, aby spolupůsobila při řízení výroby minerálních olejů a pohonných látek a jejich dovozu z ciziny a aby disponovala prostředky a zařízeními, která slouží k uskladnění, dopravě a distribuci těchto látek.

§ 2.

(1) Rozdělovna je právnickou osobou veřejného práva. Podléhá přímo předsednictvu vlády.

(2) V čele Rozdělovny je přednosta, který ji zastupuje před soudem i mimo soud. Přednostu Rozdělovny a jeho náměstka jmenuje vláda.

(3) Přednosta spravuje běžné záležitosti Rozdělovny a ustanovuje její zaměstnance. Služební poměry zaměstnanců Rozdělovny se upravují soukromoprávními smlouvami.

(4) Rozdělovna podléhá kontrole nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle ustanovení zákona ze dne 20. března 1919, č. 175 Sb., o zřízení a působnosti nejvyššího účetního kontrolního úřadu.

§ 3.

(1) Při předsednictvu vlády se zřizuje komise, složená ze zástupců generálního sekretariátu Hospodářské rady a ministerstev průmyslu, vnitřního obchodu, zahraničního obchodu, národní obrany, dopravy, zemědělství, financí, výživy a zdravotnictví, která stanoví zásadní směrnice pro hospodaření minerálními oleji a pohonnými látkami. Jednání komise se zúčastňuje přednosta Rozdělovny nebo jeho náměstek s hlasem poradním.

(2) Generální sekretariát Hospodářské rady a každé z ministerstev uvedených v odstavci 1 jmenují do komise po jednom členu a po jednom náhradníku.

(3) Komise se usnese na jednacím řádku, který podléhá schválení předsednictva vlády.

§ 4.

Rozdělovna vydává se schválením předsednictva vlády v rámci směrnic, stanovených komisí podle § 3, předpisy o úpravě hospodaření minerálními oleji a pohonnými látkami a o dozoru na ně. Tyto předpisy, pokud jsou všeobecné povahy, se uveřejňují v Úředním listě republiky Československé.

§ 5.

Úřady, jiné veřejné orgány a zájmové organizace hospodářské jsou povinny, žádá-li o to Rozdělovna, spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 6.

Rozdělovna jest oprávněna ke splnění úkolů podle tohoto zákona požadovati od zúčastněných osob potřebné písemné nebo ústní zprávy. Dále může požadovati, aby jí bylo zasláno nebo

předloženo zboží a jiné předměty, zejména vzorky a zkoušky zboží, jakož i příslušné doklady. Jest oprávněna v rozsahu nezbytně nutném dáti provésti kontrolu u osob, které jsou povinny podati zprávy, a to zejména nahlážením do příslušných obchodních knih, zápisů a korespondence a zjišťováním jejich výrobních, obchodních a dopravních poměrů. Při tom je třeba dbáti ustanovení §§ 8 až 10 ústavního zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 293 Sb., o ochraně svobody osobní, domovní a tajemství listovního, po případě §§ 6 až 9 zákona ze dne 11. května 1944, č. 50 Sl. z., o ochraně osobní svobody, domovního klidu, jich dočasným omezením, jakož i omezení jiných práv a svobod. Výsledku šetření nesmí býti použito pro jiné účely než pro účely tohoto zákona.

§ 7.

(1) Všechny orgány pověřené prováděním úkolů podle tohoto zákona nebo na nich zúčastněné, zejména také dozorní orgány, znalci a všechny pomocné síly, jsou povinni zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dověděli při své činnosti, zejména o obchodním a výrobním tajemství.

(2) Povinnost mlčenlivosti nezaniká skončením činnosti nebo služebního poměru.

§ 8.

(1) Rozdělovna sestaví do 1. prosince každého roku rozpočet pro následující kalendářní rok a předloží jej předsednictvu vlády ke schválení.

(2) Do 1. března každého roku sestaví Rozdělovna účetní závěrku za uplynulý rozpočtový rok a předloží ji ke schválení předsednictvu vlády, které ji projedná v dohodě s nejvyšším účetním kontrolním úřadem.

§ 9.

(1) Náklad na udržování Rozdělovny se opatří příspěvky.

(2) Příspěvky jsou povinny odváděti:

- a) za minerální oleje a pohonné látky v tuzemsku vyrobené výrobci;
- b) za minerální oleje a pohonné látky dovezené dovozci;
- c) za odběrní poukazy na minerální oleje a pohonné látky jejich spotřebitelé.

(3) Výši příspěvků a podrobnosti o jejich ukládání a vybírání stanoví a vyhlásí v Úředním listě republiky Československé ministr financí po slyšení předsedy nejvyššího úřadu cenového. Z příspěvků včas nezaplacených jest platiti 4% úrok z prodlení.

(4) Platební rozkazy na příspěvky, vydané Rozdělovnou, jsou exekucním titulem; jejich splnění se vymáhá politickou exekucí.

(5) Případné přebytky hospodaření Rozdělovnou jest odvésti každoročně státní pokladně.

§ 10.

Všechna právní jednání, podání, listiny a všechny úkony, jimiž se plní úkoly tímto zákonem Rozdělovně uložené, jsou prosty poplatků, kolků a dávek.

§ 11.

Jednání a opominutí, přičítací se předpisům tohoto zákona nebo předpisům a pokynům, které vydá Rozdělovna v rámci svého oboru působnosti, trestá na návrh Rozdělovnou, pokud nejde o čin trestný soudem, okresní národní výbor pokutou do 1.000.000 Kčs nebo vězením do 6 měsíců nebo oběma těmito tresty. Byla-li uložena pokuta, budiž pro případ nedobytnosti vyměřen zároveň náhradní trest vězení, a to podle míry zavinění do 6 měsíců.

§ 12.

Použitelnost předpisů z doby nesvobody, kterými bylo dosud upraveno hospodaření minerálními oleji a pohonnými látkami, se zrušuje.

§ 13.

Tento zákon nabývá účinnosti 15. dnem po vyhlášení provede jej předseda vlády v době se zúčastněnými členy vlády

Dr. Beneš v r.

Fierlinger v. r.

49.

Vládní nařízení

ze dne 1. března 1946,

kterým se mění vládní nařízení ze dne 22. května 1935, č. 111 Sb., jímž se provádí § 34, odst. 2 vojenského kárného zákona.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 34, odst. 2 zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb., o vojenském kázeňském a kárném

právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění zákona ze dne 4. dubna 1935, č. 64 Sb.:

Čl. I.

Ustanovení § 2, odst. 1 a odst. 3 vládního nařízení č. 111/1935 Sb., jímž se provádí § 34, odst. 2 vojenského kárného zákona, se mění a zní takto:

„(1) Komise uvedená v § 1 (v dalším komise) se skládá:

- a) z náčelníka hlavního štábu,
 - b) z podnáčelníka hlavního štábu,
 - c) z presidenta nejvyššího vojenského soudu,
 - d) z přednosty I. odboru ministerstva národní obrany, a
 - e) nepatří-li osobní věci dotčeného gázisty do oboru působnosti některého z členů uvedených pod písm. a) až d), též z přednosty odboru ministerstva národní obrany (oddělení hlavního štábu) nebo z velitele zbraně u ministerstva národní obrany — hlavního štábu, do jehož oboru působnosti tyto věci patří.
- (3) Komisi předsedá náčelník hlavního štábu a v jeho nepřítomnosti podnáčelník hlavního štábu; není-li ani podnáčelník hlavního štábu přítomen, předsedá člen hodností nejvyšší nebo služebně nejstarší.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany.

Fierlinger v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Stránský v. r.

Široký v. r.

Ursíny v. r.

gen. Svoboda v. r.

Dr. Rípka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Brtna v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Đuriš v. r.

Dr. Pietor v. r.

gen. Hasal v. r.

Dr. Šoltész v. r.

Dr. Clementis v. r.

gen. Dr. Ferjenčík v. r.

Lichner v. r.